

[NIEBRANTOWY *ai*

I sg n niebrantowym.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. brantowny błędnie: niebrantowny.

Przymiotnik od „brant”: nie mający właściwej zawartości szlachetnego kruszcu (o metalach szlachetnych); przen:

Wyrażenie: »srebro niebrantowe«: Zowćie ie [tych, którzy odstąpili od Boga] Źrebrem niebrántowym [Argentum reprobum; Srebrem złym WujBib]/ bo ie Pan zárzućił. Leop Ier 6/30.

Synonim: zły.

MK